

[Niels Helveg Petersen]

været bange for at bruge en skattemæssig tilskyndelse til aktiebesiddelse. Vi har f.eks. en regel om, at fonde ikke er underkastet realrentebeskatning for køb af aktier. Dét gør det altså ikke noget. Det, der til syvende og sidst skiller her, er, at Socialdemokratiet af ideologiske grunde ikke ønsker, at ejerskab til virksomheden skal være individuelt, hvorimod man ikke har noget imod at bruge en skattetilskyndelse eller -fidus, for nu at bruge det udtryk, hvis fonde køber aktier i en virksomhed.

Det helt paradoksale er, at f.eks. Sygeplejerskernes Pensionskasse slipper for realrenteafgift og altså får en skattemæssig tilskyndelse, hvis de køber aktier i en jernindustriell virksomhed her i landet. Men det er ingen skattefidus. Hvis derimod de mennesker, der er ansat i virksomheden, får en tilskyndelse til at besidde aktier i den pågældende virksomhed, skal det skrives ud som en skattefidus. Jeg forstår sådan set godt ræsonnementet, men det er just også dette ræsonnement, vi politisk er grundlæggende uenige om. Vi finder, at den decentrale overskudsdeling i sidste ende skal være et anliggende mellem virksomheden og de enkelte ansatte på den pågældende virksomhed.

Jeg kunne godt have tænkt mig, at flere blev omfattet af ordningen, f.eks. mennesker, der er ansat i andelsselskaber. Men vi har jo ikke noget instrument til at udstede nogen form for papirer, der ligner en aktie, som er stemmeberettiget, i et andelsselskab. Jeg vil ved denne lejlighed gerne opfordre andelsselskaberne til at arbejde med det problem. Det ville da være godt, hvis der kom modeller på bordet fra andelsselskaberne selv, hvor de kom og bad om at få mulighed for at lave noget tilsvarende for andelsselskabernes vedkommende. Det ville jeg synes havde stor interesse. Jeg synes, det er udmærket, hvis virksomhederne på den måde begynder at konkurrere om, at overskudsdeling måske ikke er så dårligt endda.

Det er egentlig en af grundene til, at vi med glæde også medvirker til 6.000 kr.s forslaget. Jeg tror, at forslagets gennemførelse kan være et bidrag til at udbrede forståelsen for overskudsdelingens værdi og betydning og dermed bane vejen for andre mere vidtgående reformer.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Hr. Niels Helveg Petersen diskuterede sådan nærmest lidt med sig selv, hvad en bonusordning egentlig var, og hr. Niels Helveg Petersen havde aldrig hørt om en bonusordning, der varede 7 år. Jamen det, man er ved at lave her, er jo en bonusordning, som varer 7 år, så der er egentlig tale om en ny opfindelse fra bl.a. Det Radikale Venstres side. Det er da rigtigt, at bonusordninger som regel virker sådan, at en bonus bliver udbetalt efter et kortere tidsrum end 7 år, f.eks. på årsbasis. Men det interessante ved disse ordninger er jo, at de for det meste har karakter af, at der ligger en kollektiv indsats og ikke en individuel indsats bagved.

Hr. Niels Helveg Petersen beskæftigede sig også meget med den værditilvækst, som automatisk ville blive tilført bonusordningen, og derfor vil jeg spørge hr. Niels Helveg Petersen: hvem er det, der bidrager med værditilvæksten? Er det en individuel foretælse at skabe værditilvækst i samfundet i almindelighed, som så udloddes til enkeltpersoner? Har det noget med bonusordning at gøre? Giver det et reelt billede af, hvem det er, der skaber en værditilvækst, når det er 6-7 pct. af lønmodtagerne, som skal dele rovet, mens hele det øvrige samfund eller i hvert fald samtlige lønmodtagere bortset fra de arbejdsløse bidrager væsentligt til at skabe denne værditilvækst? Det synes jeg man burde have mere klarhed over, når man nu taler om den mere grundlæggende, ideologiske filosofi, der ligger bag holdningerne her i Folketinget i dette spørgsmål. Det her er radikal ideologi fra Estrups tid, som fortsat er gældende, kan jeg forstå.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det var i mange henseender en lidt overraskende tale, hr. Niels Helveg Petersen holdt her i dag. Vi, der har haft lejlighed til at følge udvalgsarbejdet i denne sag, har mildt talt ikke fået det indtryk, at Det Radikale Venstre har knyttet nogen særlige forventninger til udbredelsen af denne ordning, og i offentligheden har Det Radikale Venstres normale ordfører i disse sager jo direkte sagt, at han troede, den slet ikke kom til at omfatte blot de 6-7 pct., som ministeren har antydet.